

Program křesťanského života

HORA BLAHOŠLAVENSTVÍ

Kázání na hoře může být životním programem naší mládeže.

Katecheze č. 8 z cyklu „Pouť do Svaté země“

Poslední zastavení

Vrátili jsme se opět na sever, do Galileje a blízkosti Tiberiadského jezera. Tuto událost připomíná krásný kostel obklopený podloubím, ze kterého je vidět na jezero. Můžeme si představit, jak se to asi všechno odehrálo. Ježíš vystoupil na mírný svah obklopující jezero, usedl a hovořil k učedníkům o blahoslavenstvích. Ta jsou sice v tuto chvíli určena především jim, ale za nimi stojí velký zástup, vlastně celé lidstvo. I my tedy teď můžeme usednout a naslouchat jeho slovům, jak nám je zachovalo Matoušovo evangelium (5,1-11).

Hora

Toto slovo nám připomíná Sinaj, kde Bůh dal Mojžíšovi přikázání. Ježíš začíná učit novému zákonu: být chudý, tichý a milosrdný. Tato „**nová přikázání**“ jsou **mnohem víc než jen pravidla**. Ježíš nic nevnucuje, ale ukazuje vlastní cestu ke štěstí, a to tím, že osmkrát opakuje slovo „blahoslavený“.

Co znamená „blahoslavený“?

Zeptejme se dětí! Řeknou nejspíš slova, která použijeme k sestavení vlastního seznamu: veselý, šťastný, blažený. Každé z nich má trochu jiný význam, a to se stoupající intenzitou. Člověk je „veselý“, když se mu něco podaří, ale je „spokojený“, když se mu daří všechno! Když je člověk „šťastný“, znamená to, že je naprosto spokojený, plný radosti. Toto slovo používáme jen při určitých zvláštních příležitostech (uvedme příklady). „Blahoslavený“ je pak ještě mnohem, mnohem víc než „šťastný“!

Děti nás mohou upozornit, že blahoslavenství tvrdí pravý opak toho, co jsme si dosud řekli, a blahoslavenými nazývají ty, kteří podle našeho názoru blažení nejsou!

Ježíšův projekt

Ježíšův záměr je zcela jasný. Ohlášené štěstí vzniká už teď. Jeho popis blahoslavenství však převrací naše představy o štěstí: říká, že šťastnými nás nečiní ani bohatství, ani moc, ani vláda. **Pravé zdroje štěstí je třeba hledat v Boží lásce**, ve sdílení s chudými, v mírnosti silnější než násilí, v radosti darované druhým a v odpuštění nabízeném i přes urážky. Je to štěstí, které

boří staré zvyky a způsoby myšlení mnohých z nás. Je ale tak velké, že potřebuje Boží pomoc, aby se plně uskutečnilo. Letošní katechetický rok se chýlí ke konci a děti čekají měsíce prázdnin; zeptáme se jich, jestli během nich budou schopné uskutečnit to, o čem si tady teď povídáme.

Nebo...?

Zamysleme se nad tím, jak by mohla znít „**obrácená blahoslavenství**“. Jistě nebude těžké zjistit, která z nich jsou dnes nejvíc „módní“. Uvedme jen několik příkladů: blahoslavený jsem já, který jsem bohatý, blahoslavený jsem já, který jsem zdravý a bez problémů, blahoslavený jsem já, který se nikomu nedívám do tváře, nic mnou nepohne, blahoslavený jsem já, který jsem úspěšný, slavný a všichni o mně mluví dobře. Jak by se nám ale žilo, kdybychom takto uvažovali všichni?

Slovo papeže Františka

Blahoslavenství obsahují „**průkaz totožnosti**“ křesťana, protože „vyjadřují Ježíšův životní styl“. Bylo by hezké naučit se je nazpaměť. Blahoslavenství jsou cestou, která vede k radosti.

V závěru setkání můžeme využít **aktivity z pracovního listu č. 1**.

Autor: Anna & Laura Leporati

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 8/2023 – 2024 David Žofák.